

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

МАТЕРІАЛИ
ІІІ Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 23–24 травня 2019 року)

У двох частинах

Частина 1

Суми
Сумський державний університет
2019

У грудні 2018 року суд зобов'язав власника запорізького фітнес-центру «Перемога» сплатити штраф за нелегальне використання музики. Фітнес-центр розташований в центрі Запоріжжя і є одним із найбільших і популярніших спортивних клубів міста. Однак фонова музика там використовується без відповідного дозволу та сплати роялті .

А в червні 2018 року в Харкові за рішенням судів двох інстанцій власнику шоу-ресторану AltBier призначили штраф у розмірі 72 500 гривень через використання музики без оплати роялті правовласникам. Позов подали ТОВ УМВГ Мьюзік і ТОВ Мун Рекордс до власника ресторану ТОВ Роял Тайм. Господарський суд Харківської області визнав порушення закону «Про авторські і суміжні права» і призначив штрафи з тією метою, щоб власник оплатив використання хітів без дозволу. Роял Тайм спробував оскаржити рішення суду першої інстанції. Однак у травні Верховний суд залишив вирок (касаційну скаргу) без змін .

На початку червня було стягнуто 58 000 грн. на користь ТОВ УМВГ Мьюзік і 14 500 грн. на користь ТОВ Мун Рекордс.

У лютому того ж року НВ повідомляло, що українська дитяча письменниця, автор сценарію до популярного мультфільму «Капітошка» Наталя Гузеєва виграла в Рівненському міському суді справу про захист права інтелектуальної власності проти місцевого ресторану .

Отже, можна зробити висновок, що авторське право поширюється також і на інструментали (мінуси), куди виконавці записують пісні. І якщо взяти і скористатися інструменталом без підписання договору або без попередньої домовленості, то можна очікувати позову до суду, адже, по суті, відбулося використання чужої власності задля створення своєї.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 23 грудня 1993 року № 3792-ХІІ
URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3792-12>.

ДО ПИТАННЯ ПРО ВИКОНАННЯ УКРАЇНОЮ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Дегтяр Р. О.

*Студентка IV курсу ННІ права
Сумського державного університету*

Науковий керівник: Пахомов В. В.

*д.ю.н., доцент, завідувач кафедри КПДС ННІ права
Сумського державного університету*

Інтеграційний рух України до Європейського Союзу зумовлює необхідність у адаптації законодавства України до законодавства ЄС, що є пріоритетною складовою

такого процесу. Адаптація нормативно-правових актів у сфері інтелектуальної власності потребує значної уваги, у зв'язку з тим, що у державах-членах ЄС існує високий рівень правового забезпечення та реалізації прав у даній сфері.

Основними нормативно-правовими актами з питань адаптації законодавства України до законодавства ЄС є: Закон України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 18 березня 2004 року, у якому поняття «адаптація законодавства» визначається як процес приведення законів України та інших нормативно-правових актів у відповідність з *acquis communautaire* (доробок Співтовариств) [1] та Закон України «Про Концепцію Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 21 листопада 2002 року, де визначається поняття саме «адаптація законодавства України до законодавства Європейського Союзу» як поетапне прийняття та впровадження нормативно-правових актів України розроблених з урахуванням законодавства Європейського Союзу [2].

Таким чином, під «адаптацією законодавства України до законодавства Європейського Союзу у сфері інтелектуальної власності» треба розуміти як прийняття та введення в дію законів України та інших актами законодавства які регулюють забезпечення та реалізацію прав у сфері інтелектуальної власності, з огляду на законодавство Європейського Союзу.

Можна зазначити, що вітчизняне законодавство передбачає засади для регулювання відносин у сфері інтелектуальної власності, адже відповідне законодавство становить цілісну систему правових норм, котрі включені до Конституції України, кодексів, законів та галузевих підзаконних актів, але не зважаючи на це, в них міститься досить багато суперечностей між нормами національного права та міжнародними конвенціями.

З підписанням Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27 червня 2014 року, яка вступила в силу 1 вересня 2017 року, Україна взяла на себе ряд важливих зобов'язань із наближення вітчизняного законодавства до європейських норм у сфері інтелектуальної власності. Зокрема глава 9 Угоди присвячена питанням стандартів та захисту прав, що стосуються прав інтелектуальної власності. Стандарти поділені за інститутами і стосуються авторського права та суміжних прав, торговельних марок, географічних зазначень, промислових зразків, інших об'єктів, права на які впливають з патентів, топографій напівпровідникових продуктів, прав на сорти рослин. Стандарти визначають основні

засади правового регулювання відносин інтелектуальної власності, які повинні застосовуватися як в країнах ЄС, так і в Україні.

Щодо основних цілей в частині інтелектуального права, то в Угоді до них відносяться: а) спрощення створення і комерційного використання інноваційних продуктів та продуктів творчої діяльності на території Сторін; і б) досягнення належного та ефективного рівня охорони і захисту прав інтелектуальної власності [3].

У Звіті про виконання угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом у 2018 році, зазначено, що прогрес виконання Україною зобов'язань у сфері інтелектуальної власності становить 22 %, що формує вагоме підґрунтя для завершення виконання в передбачені Угодою терміни – 2023 рік. У 2019 році планується розроблення законопроектів щодо вдосконалення правової охорони інтелектуальної (промислової) власності, винаходів та корисних моделей та торговельних марок [4, с. 27-28].

22 липня 2018 року набрав чинності Закон України від 15.05.2018 № 2415-VIII «Про ефективне управління майновими правами правовласників у сфері авторського права і (або) суміжних прав», який визначає правові та організаційні засади колективного управління майновими правами суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав в Україні, відповідно до стандартів (Директива Європейського Парламенту та Ради 2014/26/ЄС «Про колективне управління авторським та суміжними правами та мультитериторіальне ліцензування прав на музичні твори з метою онлайн використання на внутрішньому ринку»).

У частині інституційного забезпечення системи правової охорони інтелектуальної власності в травні 2018 року утворено державну організацію «Національний офіс інтелектуальної власності». Така організація покликана забезпечити створення автоматизованої системи збору та розподілу винагороди авторам.

Такий прогрес виконання Україною зобов'язань Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом пов'язаний з прийняттям Кабінетом Міністрів України «Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р., яким детально охарактеризовано завдання з питання виконання Угоди про асоціацію до 2023 року з різних сфер, у тому числі інтелектуальної власності [5].

Таким чином, Україна, взявши на себе зобов'язання привести національне законодавство з інтелектуальної власності відповідно до законодавства Євросоюзу, поступово реалізовує ряд завдань щодо розвитку системи правової охорони

інтелектуальної власності та з інших не менш важливих питань. Прийняття Кабінетом Міністрів України Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію є значним кроком для досягнення глобальних цілей та глобальної мети – виконання Україною Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, особливо у сфері інтелектуальної власності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Закон України від 18 березня 2004 р. № 1629-IV / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1629-iv>.
2. Про Концепцію Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Закон України від 21 листопада 2002 р. № 228-IV / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228-15>.
3. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: Угода від 27 червня 2014 р. № 984_011 URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011.
4. Звіті про виконання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом у 2018 році. Київ, 2019. URL: <https://eu-ua.org/sites/default/files/inline/files/association-agreement-implementation-report-2018.pdf>.
5. Плану заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: постанова Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р. № 1106 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1106-2017-%D0%BF>

ВПЛИВ ТА ЗНАЧЕННЯ ПАТЕНТНОЇ МОНОПОЛІЇ В УКРАЇНІ НА «СІРИЙ ІМПОРТ» ТА «ПАТЕНТНИЙ ТРОЛІНГ»

Невмержицька Ю. А.
Магістрантка ННІ права
Сумського державного університету
Науковий керівник: Уткіна М. С.
к.ю.н., викладач кафедри КПДС ННІ права
Сумського державного університету

Останніми роками все більше актуалізуються проблеми щодо факту самого існування «сірого ринку» та «патентного тролінгу». Такі явища все більше турбують такі